Բ.

Հաւատամք եւ ի սուրբ Հոգին ոչ օտար Հօր եւ Որդւոյ, այլ էակից Հօր եւ Որդւոյ, անարար, կատարեալ, բարեխօս, որ խօսեցաւ յօրէնս եւ ի մարգարէս եւ յաւետարանս. էջ ի Յորդանան, քարոզեաց յառաքեալսն, բնակէ ի սուրբսն:

Հաւատամք ի մի միայն յայս եւ ի սոյն կաթողիկէ եւ առաքելական եկեղեցի. ի մի մկրտութիւն ապաշխարութեան եւ թողութեան մեղաց. ի յարութիւն մեռելոց. ի դատաստանն յաւիտենական հոգւոց եւ մարմնոց. յարքայութիւն երկնից. եւ ի կեանսն յաւիտենական:

Իսկ որք ասենն թէ էր երբեմն զի չէր Որդին, կամ էր երբեմն զի չէր սուրբ Հոգի, կամ զի ի չգոյէ եղեւ կամ յայլմէ գոյութենէ կամ յէութենէ, ասեն լեալ փոփոխելի կամ այլայլելի զՈրդին Աստուծոյ կամ զսուրբ Հոգին, զայսպիսիսն նզովէ կաթողիկէ մայր մեր եւ առաքելական եկեղեցի:

Եւ նզովեմք զամենեսին՝ որ ոչն խոստովանին զյարութիւն մեռելոց (այլ օր. մարմնոյ) եւ զամենայն հերետիկութիւն, այս ինքն որք չենն ի հաւատոց աստի յայսմանէ սրբոյ եւ միայնոյ կաթողիկէ եկեղեցւոյ:

Գ.

τητα. Εἷς γάρ ἐστιν Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ οὐ δύο, ὁ αὐτὸς Θεὸς, ὁ αὐτὸς Κύριος ὁ αὐτὸς βασιλεύς. Παθόντα δὲ τὸν αὐτὸν ἐν σαρκὶ, καὶ ἀναστάντα καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐν αὐτῷ τῷ σώματι ἐνδόξως καθίσαντα ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, ἐρχόμενον ἐν αὐτῷ τῷ σώματι ἐν δόξῃ κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα πιστεύομεν τὸ λαλήσαν ἐν νόμῳ καὶ κηρύξαν ἐν τοῖς προφήταις, καὶ καταβὰν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, λαλοῦν ἐν ἀποστόλοις, οἰκοῦν ἐν ἁγίοις. Οὕτως δὲ πιστεύομεν ἐν αὐτῷ ὅτι ἐστὶ Πνεῦμα ἅγιον, Πνεῦμα Θεοῦ, Πνεῦμα τέλειον, Πνεῦμα Παράκλητον, ἄκτιστον, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ λαμβανόμενον (այլ օր. λαμβάνοντα).

Καὶ πιστεύομεν εἰς μίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν· καὶ εἰς ἓν βάπτισμα μετανοίας· καὶ εἰς ἀνάστασιν νεκρῶν· καὶ κρίσιν δικαίαν ψυχῶν καὶ σωμάτων· καὶ εἰς βασιλείαν οὐρανῶν· καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Τοὺς δὲ λέγοντας ὅτι ἦν ποτε, ὅτε οὐκ ἦν ὁ Υἱὸς ἢ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἢ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας, φάσκοντας εἶναι τρεπτὸν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἢ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τούτους ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία, ἡ μήτηρ τε ἡμῶν.

Καὶ πάλιν ἀναθεματίζομεν τοὺς μὴ ὁμολογοῦντας ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ πᾶσας τὰς αἱρέσεις τὰς μὴ ἐκ ταύτης τῆς ὀρθῆς πίστεως οὔσας.

Գ.

եւ ոչ երկու. նոյն Աստուած, նոյն տէր, նոյն թագաւոր. նոյն է՝ որ շարչարեցաւն մարմնով եւ յարեաւ եւ յերկինս նովին մարմնովն փառօք նստաւ ընդ աջմէ Հօր. գալոց է նովին մարմնովն փառօք դատել զկենդանիս եւ զմեռեալս. որոյ թագաւորութեանն ոչ եղիցի վախճան:

Եւ ի սուրբ Հոգին հաւատամք, որ խօսեցաւ յօրէնս եւ քարոզեաց ի մարգարէս եւ էջ ի Յորդանան, խօսելով յառաքեալսն, բնակելով ի սուրբսն: Նոյնպէս հաւատամք ի նա թէ է Հոգի սուրբ Հոգի Աստուծոյ, Հոգի կատարեալ, Հոգի բարեխօս, անարար, որ ի Հօրէ ելանէ եւ յՈրդւոյ առնու:

Հաւատամք եւ ի մի կաթողիկէ եւ առաքելական եկեղեցի, եւ ի մի մկրտութիւն ապաշխարութեան. ի յարութիւն մեռելոց եւ ի դատաստան արդար հոգւոց եւ մարմնոց եւ յարքայութիւն երկնից եւ ի կեանսն յաւիտենական:

Իսկ որք ասենն եթէ էր երբեմն՝ զի չէր Որդի կամ՝ հոգին սուրբ, կամ՝ զի ի չգոյէ եղեւ կամ յայլմէ գոյութենէ կամ յէութենէ, ասեն լեալ փոփոխելի կամ այլայլելի զՈրդին Աստուծոյ կամ՝ զսուրբ Հոգին, զայսպիսիսն նզովէ կաթողիկէ եւ առաքելական եկեղեցի մայր ձեր եւ մեր:

Եւ դարձեալ նզովեմք զայնոսիկ՝ որ ոչն խոստովանին զյարութիւն մեռելոց. եւ զամենայն հերետիկութիւնս որ չենն յուղիղ հաւատոց աստի յայսմանէ: